

og Dansk Folkeparti har lagt frem, fordi det er et led i den internationale forberedelsesproces, og det ville da være en sær ting, om vi ikke fra dansk side tager hensyn til, at der hele tiden sker noget i den internationale forberedelse, så meget mere som det netop var det, der blev opfordret til i den gamle vedtagelse, V 127. Regeringen har i øvrigt konkretiseret målene ved at henvise til Dohaprocesen, Monterreymødet, målsætningerne fra Riotopmødet, millennium-erklæringen osv.

Kl. 17.35

Det forslag til vedtagelse, som regeringspartierne og Dansk Folkeparti har lagt frem, er fremsat i medfør af den opfordring, som var indeholdt i vedtagelse nr. V 127 sidste år. Vi støttede den dengang, og vi støtter den stadig, men da der er sket meget i løbet af det sidste år, er vi altså nødt til at følge den op med noget, der er mere aktuelt.

Jeg må sige, at det er dybt forbløffende for mig at overvære, at en debat, der drejer sig om noget så alvorligt som en forstærket indsats for at bekæmpe fattigdommen i verden, ender i et pindehuggeri om detaljeforskelle i nogle forslag til vedtagelse. Jeg spørger mig selv: Hvad i alverden er det, der gør, at oppositionen ikke er i stand til at stemme for et forslag til vedtagelse, som lever op til opfordringen i vedtagelsen fra sidste år, nr. V 127, som er meget præcis med handlingsplaner for vand og andre områder? Det er ubegribeligt, at en debat om verdens store problemer skal ende i et teknisk pindehuggeri om en vedtagelse her i Folketinget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Nu er formanden bragt lidt i vanskeligheder, men jeg vælger at lade tre korte bemærkninger komme ind til statsministeren: Hr. Jørn Jespersen, hr. Poul Nyrup Rasmussen og fru Pernille Blach Hansen. Det var egentlig fru Helle Sjelle, der skulle op, men jeg følger, det vil være det rigtige at gøre det på denne måde.

Først hr. Jørn Jespersen med en bemærkning til statsministeren, ikke til den konservative ordfører.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg er helt enig med statsministeren i, at det er nogle meget alvorlige, globale politiske problemer, vi står over for, og jeg tror, det havde været meget befordrende for debattens kvalitet, hvis forberedelserne med hensyn til vedtagelsen hav-

de været noget bedre og havde været på plads forud for debatten. Så havde det levnet mere tid til de store linjer, end det nu er tilfældet.

Jeg er tilfreds med, at statsministeren siger, at nr. V 127 fra maj sidste år efter regeringens opfattelse var en god vedtagelse. V og K stemte for den, det ved vi jo godt, og man har taget udgangspunkt i den. Men så var det vel heller ikke så svært at skrive bekræftelsen af den ind i det forslag til vedtagelse, som ligger på vores bord nu, for det betyder jo ikke, at man ikke kan konkretisere på en række andre områder. Man kan blot starte forslaget til vedtagelse med at skrive, at Folketinget bekræfter nr. V 127 fra maj sidste år, og så komme med sine konkretiseringer angående vand, Doha, Monterrey osv. i de formuleringer, man nu måtte ønske.

Jeg opfattede egentlig statsministerens tale som en bekræftelse af, at man er parat til at gøre det fra regeringens side for at rydde eventuelle misforståelser af vejen. Er det rigtigt opfattet?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Poul Nyrup Rasmussen for en kort bemærkning. Der er fem indtil videre, og de er alle til statsministeren. Så kan statsministeren vælge at svare, hvis han vil.

(Kort bemærkning).

Poul Nyrup Rasmussen (S):

Jeg ville være glad, hvis statsministeren kunne imødekomme hr. Jørn Jespersen i spørgsmålet om at indsætte en bekræftelse af, at regeringspartierne ligesom vi fortsat står bag V 127 fra sidste år, i forslaget til vedtagelse.

Jeg vil gerne tilføje, at i dag har vi for at nå til enighed om en vedtagelse bevidst undgået at stille krav om, at regeringen fører ulandsbistanden tilbage til det niveau, vi ønsker den skal føres tilbage til. Derfor er det selvfølgelig ikke acceptabelt, at regeringen i sit forslag til vedtagelse i virkeligheden kræver af Socialdemokratiet, at vi skal tilslutte os udviklingsbistand i overensstemmelse med regeringens fastlagte politik. Statsministeren ved jo godt, at det er vi ikke enige om.

Derfor vil jeg simpelt hen foreslå, hvis vi skal nå sammen i dag – og jeg tror, det kunne være utrolig vigtigt og nyttigt for os – at statsministeren går herop på talerstolen og siger: O.k., vi stryger den halvanden linje i forslaget til vedtagelse, og vi indsætter en bekræftelse af nr. V 127. Så kan vi nå sammen, så kan vi videreføre vores konstruktive, aktive linje med henblik på at